

men da vil jeg lige citere fra det her brev: Såfremt vi danner regering efter valget, vil vi arbejde for en grundlæggende løsning af problemerne for de decentrale værker. Lappeløsninger duer ikke. Jeg er helt enig.

Kl. 13.30

Deri ligger vel, at vi nu skal have sat et endeligt punktum for alle de lappeløsninger, der ligger. Vi skal have sat punktum for den verserende sag, der også ligger hos Rigsrevisionen. Vi skal have ansvarspådragelsen opklaret. Vi skal i det hele taget have afslutte denne sag med, at vi får de sidste ti værker med. Lad os dog få et ordentligt tæppefald for denne her sag, der har været i 5 år. Er statsministeren enig i det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen som det også fremgår af det brev, som fru Aase D. Madsen henviste til, har jeg været meget optaget af, at vi kunne finde en løsning for barmarksværkerne, og jeg er faktisk glad for at konstatere, at det også er lykkedes for langt de fleste barmarksværker at opnå en væsentlig bedre økonomisk situation.

Så har vi en lille restgruppe, som vi nu prøver at finde løsninger for, og det er det, vi har drøftet her. Vi tror, at der er muligheder, hvis man følger de anbefalinger, der er kommet fra det såkaldte rejsehold.

Aase D. Madsen (DF):

Det er jeg glad for. Når rejseholdet så har været ude en ekstra gang måske – jeg ved ikke, om man vil optage drøftelser med dem igen – så regner jeg med fra økonomi- og erhvervsministeren eller fra statsministeren at få svaret, at nu er sagen løst.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Statsministeren ønsker ikke ordet, og dermed er spørgsmålet sluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3621

5) Til statsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil statsministeren oplyse, hvor mange fanger de danske styrker i Irak har taget, samt hvad der er sket med dem, herunder hvor mange af dem der er blevet overdraget til det amerikanske militær?«

Søren Søndergaard (EL):

Den 16. april, altså i midten af april, stillede jeg fire spørgsmål til udenrigsministeren, herunder hvor mange fanger de danske styrker i Irak havde taget, og hvad der var sket med dem. Grunden til, at jeg stillede de spørgsmål, var jo, at man skal være både døv og blind eller også helt bevidst have valgt at lukke både øjne og ører for at have undgået at bemærke de mange oplysninger, der gennem længere tid er kommet frem om tilfælde af mord, tortur og ydmygelser begået af besættelsesmagten i Irak.

Nu kan man selvfølgelig spørge: Hvad kommer det Danmark ved? Det kommer jo Danmark ved, fordi Danmark er en del af besættelsesmagten i Irak. Vi er med til at besætte landet og er en del af den koalition, der holder landet besat. Derfor er det selvfølgelig generelt en ekstremt alvorlig sag for Danmark, men det er selvfølgelig også en ekstremt alvorlig sag, hvis det har noget at gøre med de fanger, som Danmark har taget.

Da jeg ikke havde fået noget svar fra udenrigsministeren efter de der 14 dage, så syntes jeg, at det sådan set var på tide, at vi kom videre i sagen, og derfor stillede jeg spørgsmålene i fre dags til statsministeren, og statsministeren har så mulighed for at svare nu.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Forsvarsministeriet har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

Ved de danske styrker i Irak tilbageholdes jævnlige civile personer, som efterfølgende overdrages til lokale myndigheder eller til den britiske styrke. Disse personer tilbageholdes typisk på grund af ulovlig våbenbesiddelse, tyveri eller anden form for kriminalitet.

Danmark har ikke taget krigsfanger i Irak. Samlet er der i perioden, fra den danske styrke blev indsat i Irak til den 21. april i år, tilbageholdt 178 personer. Heraf er 22 frigivet, 113 er overdraget til irakisk politi, og 43 er overdraget til Storbritannien.

Dette har hr. Søren Søndergaard så i øvrigt den 3. maj i år fået oplyst af udenrigsministeren i besvarelse af spørgsmål nr. S 3332, og jeg har ikke noget at føje til det.

Søren Søndergaard (EL):

Udenrigsministeren har så glemt at sende svaret til hr. Søren Søndergaard. Det er ved at blive undersøgt af Folketingets Præsidium i øjeblikket, hvad der er gået galt dér. Det er selvfølgelig me-